

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om Kommissionens åbningsskrivelse om danske fondsbeskatningsregler

Den danske regering har modtaget Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2008/2167 SG-Greffe(2008)D/205725 af 23. september 2008 om beskatning af gaver fra danske fonde.

I åbningsskrivelsen anfører Kommissionen, at danske fondsbeskatningsregler vedrørende danske fondes fradrag for uddelinger til ikke-velgørende formål til personer, der er skattepligtige i Danmark, er i strid med Traktatens artikel 56 i det, at der ikke tilsvarende er fradrag for uddelinger til ikke-velgørende formål til personer, der ikke er skattepligtige i Danmark, hvilket efter Kommissionens opfattelse er en begrænsning af den frie bevægelighed for kapital.

Skatteministeriet erkender, at den omhandlede danske lovbestemmelse er en restriktion, men at den kan begrundes ud fra tvingende almene hensyn, og derved ikke uberettiget eller uforenelig med fællesskabsretten.

Skatteministeriet henviser til Domstolens afgørelse i Oy AA (C-231/05). Domstolen tog her stilling til spørgsmålet om, hvorvidt et indenlandsk aktieselskab (moderselskab), der ejede mindst ni tiendedele af aktiekapitalen i et andet indenlandsk selskab (datterselskab), kunne fradrage et koncernbidrag, som var ydet til datterselskabet, i sin skattepligtige erhvervsindkomst. Domstolen mente ikke, at det var uforeneligt med fællesskabsretten, uanset det var en forudsætning for fradrag for koncernbidraget, at begge selskaber var indenlandske.

Skatteministeriet mener, der er en direkte parallel mellem Oy AA (C-231/05) og den her omhandlede danske lovbestemmelse.

Domstolen lagde til grund, at hvis man anerkendte et grænseoverskridende koncernbidrag som det, der var tvist om Oy AA (C-231/05), ville det medføre, at koncerner frit vil kunne vælge den medlemsstat, hvori overskud i datterselskabet skulle beskattes. Dette ville bringe fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne i fare, fordi alt efter hvilket valg, koncernen foretager, vil datterselskabets medlemsstat være tvunget til at give afkald på som hjemstat for datterselskabet at beskatte dettes indkomst eventuelt til fordel for den medlemsstat, hvor moderselskabet har sit hjemsted.

Endvidere lagde Domstolen til grund, at angående forebyggelse af skatteunddragelse, måtte det erkendes, at muligheden for at overføre skattepligtige indkomster fra et datterselskab til et moderselskab, hvis hjemsted var i en anden medlemsstat, indebar risiko for, at der ved hjælp af rent kunstige arrangementer ville foretages overførsler af indkomst inden for en koncern i retning mod selskaber, hvis hjemsted befandt sig i de medlemsstater, der anvender de laveste skattesatser, eller i de medlemsstater, hvor denne indkomst ikke beskattes.

Domstolen konkluderede derved, at nødvendigheden af, at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne og nødvendigheden af, at forebygge skatteunddragelse som helhed, forfølger legitime mål, der er forenelig med Traktaten, og som vedrører tvingende almene hensyn, der er egnet til at sikre gennemførelsen af disse mål.

Skatteministeriet gør opmærksom på, at hvis der generelt var fradrag for uddelinger uden hensyn til, om modtageren er skattepligtig til Danmark eller ej, ville udenlandske investorer kunne drive virksomhed i Danmark gennem en dertil oprettet fond, der fuldt ud kunne uddele hele sit overskud til navngivne personer, familie til disse personer eller bestemte koncernselskaber. I så fald ville virksomhedens overskud slet ikke kunne beskattes i Danmark.

Skatteministeriet fastholder derved, at den omhandlede danske lovbestemmelse vedrørende uddelinger til fyldestgørelse af vedtægtsmæssige formål, der ikke er almenvelgørende eller på anden måde almenyttige, udgør en begrænsning af den frie kapitalbevægelighed, men kan begrundes ud fra tvingende almene hensyn, og dermed ikke er i strid med Traktatens rettigheder om fri kapital bevægelighed eller de tilsvarende regler i EØS-aftalen.